

Ved Skrivelse af 19. ds. fremsender Finansministeren Eksemplarer af:

1) kgl. Anordning af 28. Maj d. A. om elektriske Stærkstrømsanlæg paa de dansk vestindiske Øer,

2) kgl. Anordning af samme Dato om Tillæg til Anordning angaaende dansk vestindiske Skibes Registrering af 20. Juli 1894,

3) to under 19. f. M. allerhøjest stadfæstede Tillægsbevillinger henholdsvis til Budgettet for Kommunen St. Croix og for Kommunen St. Thomas og St. Jan for Finansaaret fra 1. April 1914 til 31. Marts 1915 med Anmodning om, at fornævnte Anordninger og Tillægsbevillinger maa blive fremlagt paa Rigsdagen i Henhold til § 1 i Koloniallov Nr. 124 af 6. April 1906. Dette sker herved.

Skrivelsen vil blive optaget i Tillæg C.

Fra Statsrevisorerne for Statsregnskabet for Finansaaret 1913—14 er modtaget Betænkning, hvoraf Eksemplarer er omdelte.

Den eneste Sag paa Dagsordenen var:

Fremsættelse af Lovforslag.

Formanden: Finansministeren har Ordet for at fremsætte det i Dag anmeldte Lovforslag.

Finansministeren (Brandes): Jeg har den Ære for det høje Ting at fremsætte *Forslag til Lov om Dyrtidshjælp*. Lovforslagets Formaal er at yde en Dyrtidshjælp, der skal udbetales een Gang for alle, til følgende: De i Statens Tjeneste fast ansatte Tjenestemænd, der er ansatte i Henhold til en Lønningslov, og de med disse ligestillede. Meningen er at udelukke saadanne, der er honorarlønnede, eller hvis Statstjeneste kun kan siges at være Bierhverv, men Meningen er at medtage saadanne, som vel ikke er ansatte i Henhold til en Lønningslov, men hvis Stilling dog maa siges at være ganske ens med saadannes. Og med Hensyn til denne Ligestillethed bliver det Finansministeren, der til sidst har at træffe Skøn derover, idet § 8 — i Lighed med, hvad der har været Tilfældet i lignende Love — bestemmer, at alle Fortolkningsspørgsmaal, der kan opstaa — og der vil sikkert opstaa ikke faa —, skal afgøres af Finansministeren, uden at Fortolkningen

kan gøres til Genstand for Rettergang. Dernæst skal denne Dyrtidshjælp ydes til pensionsberettigede Arbejdere i Statens Tjeneste. For begge disse to Grupper gælder det, at de maa være i en til denne Hjælp berettigende Stilling den 31. Juli 1915 og have været det uafbrudt siden 1. Juli 1914. Endvidere skal denne Hjælp ydes til Lærere og Lærerinder i Folkeskolens Tjeneste udenfor København, for saa vidt den paagældende var fast ansat den 31. Juli 1915 og indehavde et saadant Embede allerede den 1. Juli 1914, paa Landet et Lærerembede, der var optaget paa Kommunens Skoleplan, og i Købstæderne et af Kommunens faste Lærerembeder eller et normeret Timelærerembede. Desuden skal Hjælpen ydes til Vinterlærere og Vinterlærerinder, for saa vidt som de har været i Virksomhed i Vinterhalvaaret 1914—15, og endvidere i de to foregaaende Aar 1912—13 og 1913—14 og de atter er ansatte for den kommende Vinter 1915—16. Men det er Meningen, at Vikarer, Vakancelærere og Hjælpelærere ikke skal tages med.

Hjælpen ydes efter følgende Regler: Ingen ugift kan faa Hjælp, medmindre han er fyldt 25 Aar. De, der bliver berettiget til Hjælpen, falder i 3 Grupper: Den ugifte — og derved forstaas ikke alene den, der ikke er gift, men ogsaa den, der har været gift, men ikke er det længere, altsaa Enkemænd, Enker, fraseparerede og fraskilte — endvidere den gifte — og derved forstaas ifølge Lovens Sprogbrug den, der er gift uden at have Børn — og endelig som tredie Gruppe Familieforsørgere med hjemmевærende Børn under 15 Aar. Hjælpen er tænkt ydet efter følgende Størrelse: 50 Kr. til den ugifte, 75 Kr. til den gifte og til Familieforsørgere 25 Kr. for hvert hjemmевærende Barn under 15 Aar. Men der stilles den Begrænsning, at Hjælpen ikke kan gaa ud over 10 pCt. af den aarlige Lønning, dog atter saaledes, at hvis en Familieforsørger har flere end 4 hjemmевærende Børn under 15 Aar, skal der kunne ydes Hjælp af 25 Kroner for det femte Barn og derud over, men atter saaledes, at Hjælpen i intet Tilfælde kan gaa ud over 175 Kr.

Der er ved hele Lovforslaget lagt Vægt paa, at det er til Børnene, der skal ydes Hjælp, at det er dem, som Hjælpen ganske særligt skal komme til gode. Maaske jeg tør nævne blot nogle enkelte Eksempler paa, hvorledes det vil stille sig. Hvis en Mand har 1,250 Kr. i Indtægt — og der maa altsaa regnes enten Statsindtægt eller